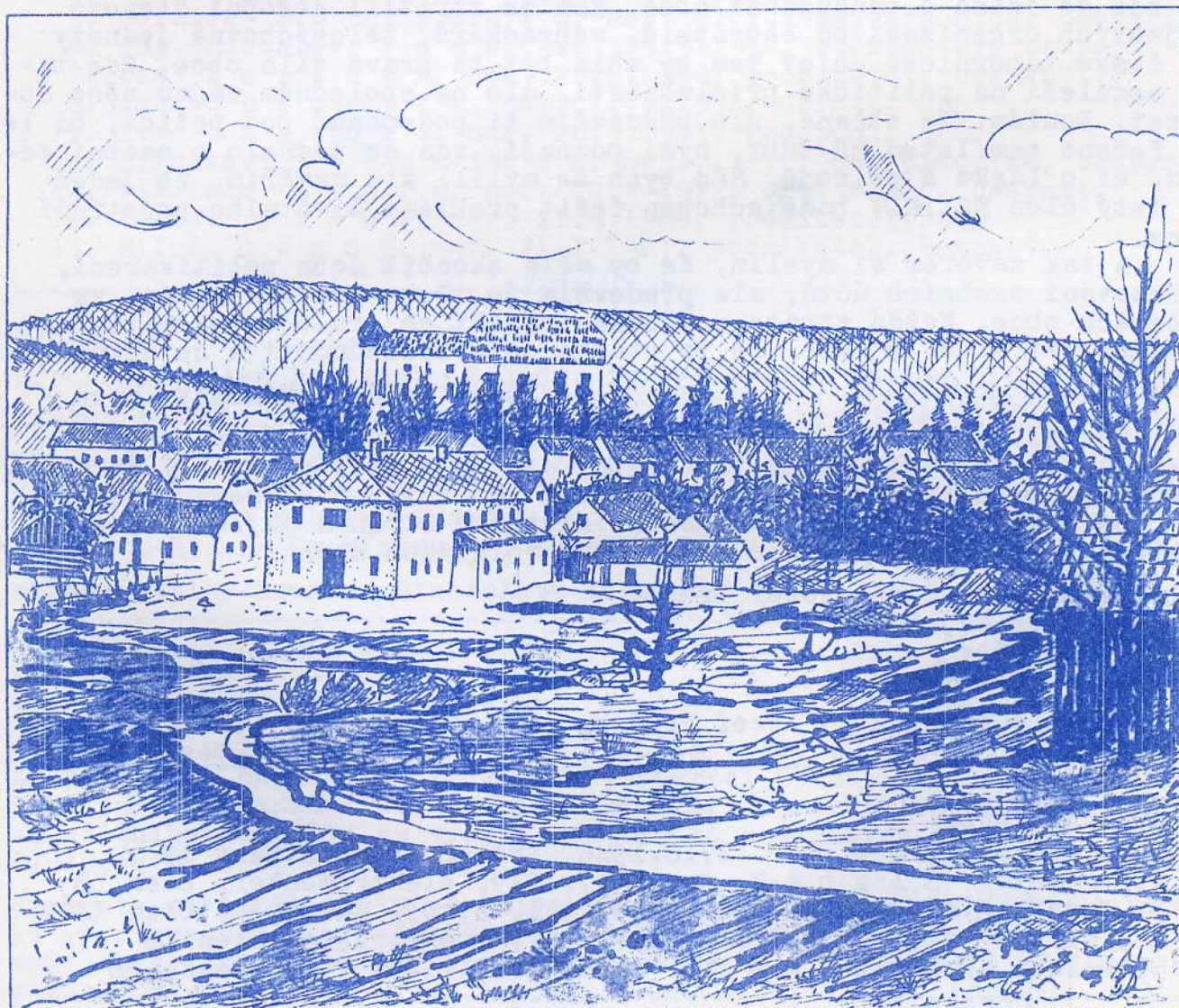

ZAJEČOVSKÉ LISTY

43. číslo Říjen 1994 Vydává Obecní úřad Zaječov Cena 3,- Kč

5. října 1924 - položení základního kamene lidového domu v Zaječově.

Vážení občané!

Většině z vás se dostávají prostřednictvím Zaječovských listů poprvé informace o nových kandidátech do zastupitelstva obce Zaječov. Svě kandidáty v naší obci navrhly tři strany:

ODS, Levý blok a KSČM. Je navrženo celkem 33 občanů, ze kterých bude vytvořeno patnáctičlenné zastupitelstvo a zvolen nový starosta. Bude na vás, zda se rozhodnete volit politickou stranu, či dáte přednost jednotlivým kandidátům. Protože jsem vykonával funkci starosty 4 roky, chci se vyjádřit k těmto návrhům.

Především si myslím, že v obci jsou lidé mnohem schopnější, než navrhovaní. Pravda je také ta, že kandidátka je obrazem každé strany, jak schopné lidi vlastní. Je to však každého věc, zda pro svou obec chce nebo nechce pracovat. Politické strany by především měly mít zájem se občanům představovat prací pro obec a tím získávat své příznivce. Ne vyvolávat politické střety a navzájem se pomlouvat. Skutečnost, že za nás "dole" nikdo nic neudělá, trvá stále. Obec peněz nazbyt nemá a tudíž není schopna zadávat všechnu práci firmám.

Za poslední volební období se vystřídalo několik poslanců. To se jistě bude opakovat. Nejedná se o práci lehkou a kdo si to myslí, jistě brzy vystřízliví. Být v zastupitelstvu by nemělo být pouze kontrolovat práci starosty, ale především řešit obecní problémy. Mně osobně mrzí, že mezi kandidáty není nikdo ze základní školy. Tam je problémů habaděj a celý chod školy by svého zástupce potřeboval. Vždyť právě zde se jedná o budoucnost obce. Kam se ztratili schopní členové zájmových organizací od chovatelů, zahrádkářů, tělovýchovné jednoty či české tábornické unie? Tam by měla být ta pravá síla obce. Zde také nezáleží na politické příslušnosti, ale na společném zájmu něco dokázat. Doufám, že občané, ale především ti podepsaní pod peticí, či lépe řečeno pamfletem MS BRDY, nyní poznají, zda se jednalo o osobní zájem, či o lásku k přírodě. Rád bych se mýlil, ale nevěřím, že jeden 71 letý člen MS BRDY bude schopen řešit problémy životního prostředí obce.

A tak závěrem si myslím, že by měla skončit doba politikaření, vyřizování osobních účtů, ale především je třeba podpořit práci ve prospěch obce. Každá ztráta volebního období se pro obec promítne neodvratnou ztrátou. Bohužel je to otázka celé společnosti a ne několika jedinců.

- Josef Brůček, starosta obce -

Dne 21. září 1994 se sešla na své první schůzce místní volební komise a zaregistrovala čtyři volební strany v obci pro volby do obecního zastupitelstva v Zaječově ve dnech 18. a 19. listopadu 1994.

Se souhlasem zmocněnců těchto volebních stran a jejich předsedů, zveřejňujeme zaregistrované kandidátky volebních stran:

1. nezávislý kandidát Josef Brůček
2. Levý blok Zaječov
3. KSČM Zaječov
4. ODS Zaječov

1. Nezávislý kandidát: Josef Brůček, nar. 31. 12.1944 - starosta bezpart.

2. Levý blok /LB/

1. Jaroslav S r p, nar. 17.6.1946, frézař, člen strany LB
2. Ladislav Š l a p á k, nar. 5.7.1949, elektromontér, člen LB
3. Josef H r a b á k, nar. 17.3.1951, stroj. zámečnick, člen KSČM
4. Antonín S o l a r, nar. 8.12.1957, traktorista, člen LB
5. Helena L h o t á k o v á, nar. 29.10.1943, THP, členka LB

3. KSČM - Komunistická strana Čech a Moravy

1. Jan H l a d, nar. 1.2.1938, dělník, člen KSČM
2. Jaroslav U n g r, nar. 6.1.1948, řidič, člen KSČM
3. Helena V a ň u r o v á, nar. 8.3.1950, pošt. doruč., čl. KSČM
4. Miroslav V e s e l ý, nar. 31.8.1940, elektrikář, bez pol. přísl.
5. Václav B a l ý, nar. 11.5.1948, dělník, člen KSČM
6. Stanislav B r a u m, nar. 15.4.1945, mistr, člen KSČM
7. Anna K r a j d l o v á, nar. 1.7.1949, dělnice, bez pol. přísl.
8. Jitka B r a u m o v á, nar. 16.4.1952, dělnice, členka KSČM
9. Věra T o m á š k o v á, nar. 1.11.1952, dělnice, bez pol. přísl.
10. Oldřich B a l ý, nar. 30.4.1923, důchodce, člen KSČM
11. Zdeněk H r a b á k, nar. 26.12.1950, dělník, bez pol. přísl.
12. František U n g r, nar. 6.6.1928, důchodce, člen KSČM
13. Alois U n g r, nar. 24.12.1941, techn. úředník, člen KSČM
14. František E r n e s t, nar. 1.11.1922, důchodce, člen KSČM

4. ODS - Občanská demokratická strana

1. Zdeněk L h o t á k, nar. 1.10.1958, podnikatel, ODS
2. Ivan N á p r s t e k, nar. 28.6.1941, dělník, ODS
3. Ing. Roman Š u d o m a, nar. 15.4.1964, technik, bezpart.
4. Marta P a š k r t o v á, nar. 9.12.1946, úřednice, ODS
5. Jarmila Š o l t i s o v á, nar. 21.2.1959, úřednice, bezpart.
6. Ing. Miroslav T a u š, nar. 19.3.1961, podnikatel, bezpart.
7. Jan Z a j í č e k, nar. 28.8.1950, podnikatel, bezpart.
8. Jan C h l o u p e k, nar. 11.5.1951, dělník, ODS
9. Iva U n g r o v á, nar. 20.3.1953, recepční, ODS
10. Miloslav Š t ě p n i č k a, nar. 17.7.1965, plánovač, bezpart.
11. Vladimír C i p r a, nar. 22.4.1972, elektrikář, bezpart.
12. Václav F i š e r, nar. 21.8.1956, podnikatel, ODS
13. Miloš Č e r n ý, nar. 21.1.1967, podnikatel, bezpart.

Složení místní volební komise:

předseda: Milan Kostičák, Zaječov čp. 245, člen Levého bloku

místopředseda: Jaroslav Ungrst., Zaječov čp. 123, člen KSČM

členové: Jaroslava Náprstková, Zaječov čp. 55, za ODS
Ing. Ladislava Taušová, Zaječov čp. 292, za ODS
Luboš Lhoták, Zaječov čp. 3, za Levý blok
Růžena Grepiniaková, Zaječov čp. 218, za KSČM

zapisovatelka komise: Stanislava Plecítá

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE:

Pracovní porada 7. září 1994:

Za vydatné pomoci fa Vodovody a kanalizace Beroun a referátu životního prostředí Okresního úřadu Beroun obdržel Obecní úřad v Zaječově od Ministerstva financí České republiky limit čerpání investičních výdajů ze státního rozpočtu ve výši 1 331 000 Kč s účelovým vázáním na akci "Vodovod Zaječov - Kozojedy".

Starosta seznámil zastupitelstvo s průběhem druhého setkání příslušníků PTP, konaného 3. září 1994 v naší obci. Bylo zdůrazněno zvýraznění naší obce tímto setkáním za minimálních finančních nároků zásluhou sponzorství firmy Ing. Kaslové.

Při zahájení nového školního roku 1. září 1994 byla předána do provozu školní jídelna Základní školy Zaječov po generální opravě.

Pracovní porada 21. září 1994

Obecní zastupitelstvo obdrželo od přednosty okresního úřadu stížnost na postup starosty při prodávání obecního pozemku Ing. Beldíkovi od paní Ireny Frantové, Zaječov čp. 184. Zastupitelstvo neshledalo oprávněnost stížnosti a doporučuje občanům před podáním jakékoliv stížnosti si vše dobře rozvážit.

Starosta informoval zastupitelstvo o složení kandidátních listin a složení volební komise v obci.

Byla uzavřena smlouva s firmou SIBE o opravě a položení nového koberce na obecní cestě v hodnotě 1 500 000 Kč.

Zastupitelstvo bylo informováno o zájmu o pronájem budovy čp. 112 v Zaječově.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Své životní jubileum v měsíci říjnu 1994
oslaví tito naši spoluobčané:

80 let - pan Josef Hůrka, Nová Ves čp. 5
80 let - paní Anna Kratochvílová, Kozojedy čp. 13
70 let - paní Libuše Hrabáková, Kozojedy čp. 130
70 let - paní Božena Braumová, Zaječov čp. 151
65 let - pan Vladimír Švamberk, Nová silnice čp. 229
60 let - pan Václav Braum, Horní Zaječov čp. 185
60 let - paní Marie Anýžová, Hamburk čp. 148
55 let - pan Stanislav Čihák, Kozojedy čp. 101
50 let - paní Jaroslava Zárubová, Kout čp. 143
50 let - pan Václav Veigent, Horní Kvaň čp. 49
50 let - paní Emilie Bašíková, Kout čp. 44

Na městském úřadě v Rokycanech 27.8.1994
byli oddáni:

Gabriela Srpová ze Zaječova čp. 243
a Miloslav Marek z Rokycan

10. 9. 1994 uzavřela ve Strašicích sňatek
Iveta Krejčová ze Zaječova
a Pavel Kříž z Cheznovic

24. září 1994 na Obecním úřadě v Zaječově
byli oddáni
Martin Nesnídal z Komárova
a Lenka Šťastná z Olešné

15. září 1994 se manželům Lidce a Mírkovi Plešmídovým z Komárova
narodil syn Václav

Střelby v měsíci říjnu 1994:

V měsíci říjnu 1994 budou střelby na území VVP Jince prováděny ve dnech:

1. - 3. a 5. - 31. 10. 1994

Velitel VVP Jince
plk. Ing. Miroslav KAPOLKA
V zastoupení
pplk. Ing. Viktor KARCOL

stavební spotřební a úsporné družstvo
"Lidový dům" v Zaječově-Kvaně
zapsané společenstvo s ručením omezeným
sídlem ve Svaté Dobrotivě.

Z historie Lidového domu.

Po klášteře Sv. Dobrotivé, škole a historicky starší Zděné, patří mezi nejvýznamnější dominanty naší obce Lidový dům. Místo, které se stalo v posledních 70-ti letech centrem kulturního a politického dění v obci. Vždyť kdo z občanů by zde nebyl na zábavě, schůzi, či jiné akci. Významně se LD zapsal do povědomí nejen nás, ale i občanů okolních obcí uspořádáním schůze k 50. výročí ČSR v r. 1968.

Nelehký život měli naši předkové ve 20. letech ve zdejší podhorské krajině. Úrodnost polí byla malá, v kraji rozšířenému cvočkařství začala konkurovat strojná výroba. Výdělky stačily sotva k uživení početné rodiny. Nelze se proto divit, že mnozí občané podlehli lákavým slibům utopistické komunistické teorie.

Na začátku 20. let rostlo napětí i ve straně dělníků - sociální demokracii, které vedlo k založení KSČ. Rozpory se přenáší i na občany v obci. V hostinci u Švamberků, sídle místních sociálních demokratů, vrcholí v r. 1921 roztržka s místní Jednotou proletářské tělovýchovy /JPT/ údajně kvůli vysokému nájmu z taneční zábavy /400,- Kč/. Na protest se JPT odstěhovala do hostince pana Charváta, zvaného "Na Kozině". Zde padlo rozhodnutí postavit si vlastní tělocvičnu. Majitelé hostinců neměli komunisty v nájmu příliš rádi a proto se po 2 letech JPT stěhuje do sousedního hostince pana Srpa.

Stavba vlastní budovy se stávala stále aktuálnější a bylo proto rozhodnuto přistoupit k její realizaci. Nastaly přípravy k založení družstva Lidový dům. Ke stavbě bylo třeba sehnat kapitál a ručitele. Někteří občané se zadlužili celým svým majetkem. Členové družstva byli přijímáni za zápisné 12,- Kč a složení 100,- Kč členského podílu. V prvním náboru bylo získáno 120 členů ze Zaječova, Kvaně, ale i z Jiviny, Kleštěnice, Zaluží a Chaloupek.

17. srpna 1924 proběhla I. valná hromada v hostinci ve Zděné a bylo založeno "Stavební spotřební a úsporné družstvo Lidový dům v Zaječově-Kvaně zapsané společenstvo s ručením omezeným sídlem ve Svaté Dobrotivě". Předsedou valné hromady byl zvolen Josef Hůrka a předsedou družstva František Jícha.

Základní kámen pocházející z Kozojedského lomu byl ke stavbě Lidového domu slavnostně položen 5. října 1924 a začalo se stavět. Kámen byl navážen z hráze rybníka Rokyta. Ke konci roku 1924 výdaje na stavbu činily 83 000,- Kč.

Lidový dům byl slavnostně otevřen 20. září 1925 a zkolaudován 13. prosince téhož roku. Spolky se do něj mohly nastěhovat. Po postavení LD se družstvo aktivně zapojilo do pořádání řady kulturních akcí jako byly zábavy, plesy, hraní divadla. Místnosti byly propůjčovány jiným organizacím a spolkům.

9. května 1926 bylo přijato usnesení namalovat nad jevištěm obraz "Vítězství práce" malířem Dolejšem, který se však do dnešních dnů nedochoval.

LD byl postupně dovybavován. 29. ledna 1929 družstvo jednalo ohledně zavedení elektrifikace a bylo objednáno 25 světel a i motor na vzduchovou ventilaci a v r. 1939 zadána vodovodní síť.

Těžká finanční situace družstva však nadále trvala. I když družstvo podporovalo FDTJ, Rudé letnice, Rudou pomoc, poskytlo dar hluchoněmým, slepým dětem, osiřelým dětem španělských družstevníků a j., svého delegáta na konferenci družstev vyslat nemohlo.

Půjčka na LD byla splacena v roce 1939. Celkem stál 185 000 Kč.

Družstvo také nemělo až do r. 1945 hostinskou koncesi, ta se mu povolovala od zábavy k zábavě s podmínkou, že čepovat bude koncesiovaný hostinský z jiného hostince. Střídali se zde tak Václav Touš, B.

Charvát, I. Srp a Jaroš z Kozojezd. Přes snahu vedení družstva se LD nestal místem všech organizací v obci. V r. 1935 oznamuje zástupce sociálně demokratické strany a DTJ, že se do LD stěhovat nebudou z důvodu, že se jim v LD děje veliké příkoří. Obdobně jednal spolek kovodělníků. K jejich vstupu do družstva došlo až v r. 1938.

Od svého vzniku prošel LD mnohými stavebními úpravami. Jednou z nich bylo přistavění malého sálu v hodnotě 250 000,- Kčs v r. 1959. Roku 1973 byl postaven nový železobetonový most. Osvětlení křišťálovými lustry bylo provedeno v r. 1974 v hodnotě 150 000,- Kčs. Ty však již přestaly sloužit svému účelu.

Změnu vlastníka se svými důsledky pocítujeme do dnešní doby. Stalo se to v r. 1949, kdy v důsledku likvidace soukromých družstev převzalo LD Lidové spotřební družstvo Jednota Beroun se sídlem v Hořovicích. Nájemné z díla postaveného občany Zaječova a Kvaně tak končí neznámo kde. Kéž by alespoň část výtěžku byla vrácena zpět a LD mohl být zveleben ku prospěchu nás a příštích generací.

- 1JŠ -

Členský výbor Jednota v Zaječově ve spolupráci s organizací
ČSŽ a KSČM vás zvou

na přátelské setkání u příležitosti 70 let trvání Lidového
domu v Zaječově.

Lidový dům - v pátek 7. října 1994, začátek v 19.00 hodin.

Srdečně vás zvou pořadatelé.

Vážení čtenáři.

Protože v Berounském deníku, Echu a Podbrdských novinách vyšel článek, týkající se setkání příslušníků 52. PTP v naší obci, seznamuji vás se stanoviskem svým i celého zastupitelstva, zaslaným uvedeným redakcím.

Vážená redakce.

Dovoluji si vznést několik připomínek ke článku, který vyšel ve vašich novinách od berounského vikáře pana M. Kněze.

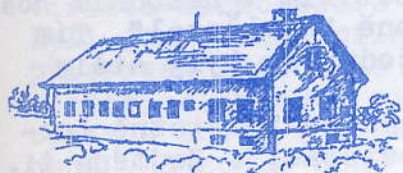
Především chci vám a čtenářům vysvětlit, proč Obecní úřad v Zaječově s představiteli PTP pořádá tato setkání bývalých příslušníků PTP. Jde o setkání bývalých kamarádů po více jak čtyřiceti letech v místech, kde prožili část svého života. Jde o posílení kamarádství, lidskosti a úcty člověka k druhému člověku. Především těchto lidských vlastností, které dnes se vytrácejí ku škodě nás všech. Protože z okresního tisku se tohoto celostátního setkání nikdo nezúčastnil, aby informoval své čtenáře, chci potvrdit, že tento účel toto již druhé setkání splnilo. Na pocit při mši svaté, kterou sloužil biskup litoměřický Dr. Josef Koukl se nezapomíná. Jeho slova, která se netýkala náboženství, ani politiky, ale přístupu člověka k člověku, by měli slyšet všichni lidé, ať jsou v jakékoliv politické straně. Na atmosféru při ukončení mše, kdy plný kostel za doprovodu varhaníka z chrámu Svatého Víta zpíval českou hymnu a chorál "Svatý Václave, nedej zahynouti nám", se nezapomíná. Tato probuzená hrdost v každém z nás, že jsme Češi, to byl právě ten hlavní smysl tohoto setkání.

Mrzí mně proto, že právě o těchto věcech se nezmiňuje pan M. Kněz. Ten si vybral ve zvláštním vydání "Zaječovských listů" k tomuto setkání článek pana Šupálka, který popisuje Svatou Dobrotivou jako jeden z nejhorších lágrů, což není pravda. Pan Šupálek již v loňském roce chtěl vzít spravedlnost do svých rukou a vyřizovat si staré účty. Nesetkal se

však s pochopením a obecní úřad dal jasně najevo, že takovéto věci podporovat nebude.

A tak jedinou kaňkou jsou právě články pana Kněze, který přehlídl hlavní smysl těchto setkání a ač představitel církve, která má prosazovat lásku k bližnímu a odpuštění hříchů, se zaměřil na řešení nápravy křivd.

starosta obce Zaječov - Josef Brůček

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ základní organizace ZAJEČOV

Okresní výstava drobného zvířectva

Každoročním vyvrcholením činnosti členů Svazu chovatelů v Zaječově je pořádání podzimní výstavy drobného zvířectva. Letošní okresní výstava, již potřetí v naší obci, bude přehlídkou více než jednoho tisíce vystavených zvířat. Tradičně vévodí expozice holubů, kde bude přes 400 kusů, vystaveno bude kolem 150 kusů vodní i hrabové drůbeže a téměř 250 králíků nejrozličnějších plemen. Pastvou pro oči návštěvníků bude expozice okrasného ptactva, kde očekáváme přes 200 papoušků a ostatních exotů.

Na výstavě bude možno nakoupit prodejné králíky, holuby i okrasné ptactvo. K dispozici bude krmivo, různé směsi, vitaminy a minerály pro drobná zvířata v expozici ZZN a.s. Hořovice. Velmi příjemné posezení je v hostinci v objektu areálu s pestroutou paletou jídel a pití. Zároveň mohou občané i podnikatelé využít inzerce v připravovaném katalogu z výstavy, kdy bude vydáno 300 výtisků.

Svaz chovatelů v Zaječově zve širokou chovatelskou veřejnost k návštěvě okresní výstavy, která se koná v pátek 28. října od 8.00 h. do 17.00 hodin a v sobotu 29. října 1994 od 8.00 h. do 15.00 hodin.

Ing. František SRP
jednatel

Vítání občánků 24. září 1994 od 14.00 hodin
na Obecním úřadě v Zaječově.

Karel Šlapák, nar. 13.6.1994 v Hořovicích,
Zaječov čp. 48, syn Karla Šlapáka a Aleny, roz.
Hnětkovské.

Ondřej Polák, nar. 14. 6. 1994 v Hořovicích, Zaječov čp. 270,
syn Václava Poláka a Jitky, rozené Krausové.

Irena Kilianová, nar. 10. července 1994 Hořovice, Zaječov čp. 88,
dcera Václava Kiliana a Miluše, rozené Bužíkové.

Pavel Ungr, nar. 5.8.1994 Hořovice, Zaječov čp. 261,
syn Milana Ungra a Ivety, rozené Pištíkové.

- SP -

Komunální služby Hořovice oznamují, že zimní svoz TKO bude zahájen
v 41. týdnu tj. od 3. 10. 1994, svozové dny zůstávají beze změny.

Knihy se půjčují každou středu od 16.00 hodin - 18.00 hod.
v Místní lidové knihovně v Zaječově.

Charvát, L. Srp a Jaroš z Kozojezd. Přes snahu vedení družstva se LD nestal místem všech organizací v obci. V r. 1935 oznamuje zástupce sociálně demokratické strany a DTJ, že se do LD stěhovat nebudou z důvodu, že se jim v LD děje veliké příkoří. Obdobně jednal spolek kovodělníků. K jejich vstupu do družstva došlo až v r. 1938.

Od svého vzniku prošel LD mnohými stavebními úpravami. Jednou z nich bylo přistavění malého sálu v hodnotě 250 000,- Kčs v r. 1959. Roku 1973 byl postaven nový železobetonový most. Osvětlení křišťálovými lustry bylo provedeno v r. 1974 v hodnotě 150 000,- Kčs. Ty však již přestaly sloužit svému účelu.

Změnu vlastníka se svými důsledky pociťujeme do dnešní doby. Stalo se to v r. 1949, kdy v důsledku likvidace soukromých družstev převzalo LD Lidové spotřební družstvo Jednota Beroun se sídlem v Hořovicích. Nájemné z díla postaveného občany Zaječova a Kvaně tak končí neznámo kde. Kéž by alespoň část výtěžku byla vrácena zpět a LD mohl být zveleben ku prospěchu nás a příštích generací.

- 1JŠ -

Členský výbor Jednota v Zaječově ve spolupráci s organizací
ČSŽ a KSČM vás zvou

na přátelské setkání u příležitosti 70 let trvání Lidového
domu v Zaječově.

Lidový dům - v pátek 7. října 1994, začátek v 19.00 hodin.

Srdečně vás zvou pořadatelé.

Vážení čtenáři.

Protože v Berounském deníku, Echu a Podbrdských novinách vyšel článek, týkající se setkání příslušníků 52. PTP v naší obci, seznamuji vás se stanoviskem svým i celého zastupitelstva, zaslaným uvedeným redakcím.

Vážená redakce.

Dovoluji si vznést několik připomínek ke článku, který vyšel ve vašich novinách od berounského vikáře pana M. Kněze.

Především chci vám a čtenářům vysvětlit, proč Obecní úřad v Zaječově s představiteli PTP pořádá tato setkání bývalých příslušníků PTP. Jde o setkání bývalých kamarádů po více jak čtyřiceti letech v místech, kde prožili část svého života. Jde o posílení kamarádství, lidskosti a úcty člověka k druhému člověku. Především těchto lidských vlastností, které dnes se vytrácejí ku škodě nás všech. Protože z okresního tisku se tohoto celostátního setkání nikdo nezúčastnil, aby informoval své čtenáře, chci potvrdit, že tento účel toto již druhé setkání splnilo. Na pocit při mši svaté, kterou sloužil biskup litoměřický Dr. Josef Koukl se nezapomíná. Jeho slova, která se netýkala náboženství, ani politiky, ale přístupu člověka k člověku, by měli slyšet všichni lidé, ať jsou v jakékoliv politické straně. Na atmosféru při ukončení mše, kdy plný kostel za doprovodu varhaníka z chrámu Svatého Víta zpíval českou hymnu a chorál "Svatý Václave, nedej zahynouti nám", se nezapomíná. Tato probuzená hrdost v každém z nás, že jsme Češi, to byl právě ten hlavní smysl tohoto setkání.

Mrzí mně proto, že právě o těchto věcech se nezmiňuje pan M. Kněz. Ten si vybral ve zvláštním vydání "Zaječovských listů" k tomuto setkání článek pana Šupálka, který popisuje Svatou Dobrotivou jako jeden z nejhorších lágrů, což není pravda. Pan Šupálek již v loňském roce chtěl vzít spravedlnost do svých rukou a vyřizovat si staré účty. Nesetkal se

však s pochopením a obecní úřad dal jasně najevo, že takovéto věci podporovat nebude.

A tak jedinou kaňkou jsou právě články pana Kněze, který přehlédl hlavní smysl těchto setkání a ač představitel církve, která má prosazovat lásku k bližnímu a odpuštění hříchů, se zaměřil na řešení nápravy křivd.

starosta obce Zaječov - Josef Brůček

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ základní organizace ZAJEČOV

O k r e s n í v ý s t a v a d r o b n é h o z v í ř e c t v a

Každoročním vyvrcholením činnosti členů Svazu chovatelů v Zaječově je pořádání podzimní výstavy drobného zvířectva. Letošní okresní výstava, již potřetí v naší obci, bude přehlídkou více než jednoho tisíce vystavených zvířat. Tradičně vévodí expozice holubů, kde bude přes 400 kusů, vystaveno bude kolem 150 kusů vodní i hrabové drůbeže a téměř 250 králíků nejrozličnějších plemen. Pastvou pro oči návštěvníků bude expozice okrasného ptactva, kde očekáváme přes 200 papoušků a ostatních exotů.

Na výstavě bude možno nakoupit prodejné králíky, holuby i okrasné ptactvo. K dispozici bude krmivo, různé směsi, vitaminy a minerály pro drobná zvířata v expozici ZZN a.s. Hořovice. Velmi příjemné posezení je v hostinci v objektu areálu s pestrou paletou jídel a pití. Zároveň mohou občané i podnikatelé využít inzerce v připravovaném katalogu z výstavy, kdy bude vydáno 300 výtisků.

Svaz chovatelů v Zaječově zve širokou chovatelskou veřejnost k návštěvě okresní výstavy, která se koná v pátek 28. října od 8.00 h. do 17.00 hodin a v sobotu 29. října 1994 od 8.00 h. do 15.00 hodin.

Ing. František SRP
jednatel

Vítání občánků 24. září 1994 od 14.00 hodin
na Obecním úřadě v Zaječově.

Karel Šlapák, nar. 13.6.1994 v Hořovicích,
Zaječov čp. 48, syn Karla Šlapáka a Aleny, roz.
Hnětkovské.

Ondřej Polák, nar. 14. 6. 1994 v Hořovicích, Zaječov čp. 270,
syn Václava Poláka a Jitky, rozené Krausové.

Irena Kilianová, nar. 10. července 1994 Hořovice, Zaječov čp. 88,
dcera Václava Kiliana a Miluše, rozené Bužíkové.

Pavel Ungr, nar. 5.8.1994 Hořovice, Zaječov čp. 261,
syn Milana Ungra a Ivety, rozené Pištíkové.

- SP -

Komunální služby Hořovice oznamují, že zimní svoz TKO bude zahájen
v 41. týdnu tj. od 3. 10. 1994, svozové dny zůstávají beze změny.

Knihy se půjčují každou středu od 16.00 hodin - 18.00 hod.
v Místní lidové knihovně v Zaječově.

18. Počátek konce

Poměry u jednotek PTP se začaly od roku 1952 měnit. Z několika důvodů, ale tím nejdůležitějším byla snaha maximálně zvýšit jejich ekonomický přínos. Vojenská správa pochopila, že represe nepřinášejí očekávané výsledky a že úspěšnost těchto jednotek se začíná měřit podle pracovních výkonů, které se staly vzhledem k potížím v národním hospodářství prvořadými. Proto se režim u PTP postupně "uvolňoval". Tím spíše, že počet osob s klasifikací "E" klesal a jednotky byly stále více doplňovány branci klasifikace "Cd" a "Cj".

U tzv. kulackých PTP však poměry zůstaly i nadále podstatně horší. Vojenskou správu v tom povzbuzovali i sami "pétépáci". Zejména ti, kteří se do jednotek dostali z jiných než politických důvodů, měli zájem o co nejvyšší výdělky /odborní pracovníci ve stavebnictví si vydělávali měsíčně 2000 korun a v dolech dokonce 4000 korun/. Mnozí rovněž pochopili, co jim mohou přinést různé ústupky režimu, a tak od roku 1952 došlo k poměrně prudkému početnímu růstu organizací ČSM v PTP /v březnu 1953 bylo např. u PTP 59 přes 500 svazáků, v "kulackém" PTP 66 více než 300 a v "mimořádně kulackém" PTP 57 240 členů ČSM/.

Byla rovněž zahájena tzv. mírová pracovní soutěž kolektivů i celých jednotek a další "pokrokové a angažované" akce. Někdy docházelo až k paradoxům: jak konstatuje jedna z prověřkových zpráv, "vojenské oddíly politicky nespolehlivých se staly rozhodující silou na mnoha pracovištích.. Stávaly se i případy, kdy vojáci najeli na zpevněnou normu, zatímco civilní zaměstnanci nikoliv, a navíc pracovní úsilí vojáků znevažovali a vysmívali se jim..."

Slo o skutečně složitou dobu, plnou nadějí, zoufalství i tragédií. Ubytování, stravování a další podmínky "pétépáků" byly stále špatné. Docházelo k řadě úrazů ve snaze o překročení norem za každou cenu. Přesto vojáci plnili plán na 160 i více procent a vytvářeli pro společnost, která se k nim obracela zády, obrovské hodnoty. V roce 1953 pracovali "pétépáci" na 370 místech po celé republice. Těžili uhlí, budovali vojenské objekty a zařízení, podíleli se na bytové výstavbě i těžbě dřeva. Některé podniky, nebo dokonce celá odvětví by bez jejich pomoci nedokázala splnit úkoly. To si dobře uvědomovaly i vojenské, státní a stranické orgány a nehodlaly se levné pracovní síly jen tak vzdát. Přesto bylo tohle období pro PTP počátkem konce.

- pokračování příště - PhDr. Jiří BÍLEK, CSc.

LISTÁRNA - Vážený pane starosto!

S radostí jsem přijal pozvání na setkání příslušníků 52. PTP ve Sv. Dobrotivé dne 3. září.

K tomuto útvaru jsem nastoupil 1.11.1952 a prožil zde 25 měsíců. O životě u PTP již bylo napsáno dost. Dnes bych si chtěl zavzpomínat na život vojenský z jiného pohledu.

Většina z nás trávila své první vánoce mimo domov a podle toho také nálada kolem štědrovečerního stolu byla smutná. Ani koledy jsme nesměli zpívat. Nedalo mi to a proto jsem se oblékl za jakéhosi Mikuláše a snažil se o vytvoření přátelské atmosféry. A toto se mi stalo osudným na celou vojnu. Hned druhý den si mne velitel kapitán Ramič zavolal do své kanceláře. Zde jsem se dozvěděl, že na žádost místních občanů mne vybral, abych dělal v Zaječově Dědu Mráze. Několikrát jsem polkl, než se mi podařilo říci "PROVEDU". Odmítnout jsem si netroufal.

Netuše co mne čeká, jsem se druhý den oblékl. Přijelo pro mne auto a už jsem se ocitl v Lidovém domě, který byl vánočně vyzdoben, ale zároveň přeplněn zvláště dětmi, které se na mne věšely, za ruce držely a vedly k velkému vánočnímu stromu. Jak celé mé vystoupení dopadlo do

dnešního dne nevím, neboť jsem byl blízko mdlobám. Asi dobře, protože za několik dní jsem stanul opět před velitelem. Tentokrát mi oznámil, že za mne slíbil vést pěvecký sbor místní skupiny mládeže a že věří, že ho nezklamou. A tak se situace opakovala s tím rozdílem, že v klubovně nebyly děti, ale již slečny a mládenci. To se mi kolena roztrásla podruhé. Zkušenosti jsem neměl žádné, jen pomalu zavzpomínající znalosti ze hry na housle. Z řad vojáků jsem si vybral klavíristu-harmonikáře a kytaristu a začali nacvičovat i sbližovat se. Byli jsme velmi pilní a začalo se nám dařit. V krátké době jsme měli připraven repertoár a tak pozvání na různá vystoupení jako besídky, schůze, slavnosti nedala na sebe dlouho čekat. Těch vystoupení bylo opravdu dost. I v kasárnách jsme zpívali. Nejvýznamější bylo vystoupení v Obecním domě v Praze.

To však z naší kulturní činnosti nebylo vše. Utvořili jsme vojensko-civilní divadelní kroužek. Za režie Zdeňka Stehlíka jsme úspěšně nacvičili Tylovu Paličovu dceru. Další hra byla od L. Semráda - Nejlepší synové a dcery. Stroupežnického Naši furianti nám však nebylo povoleno nastudovat.

A tak končím své vzpomínky. Na přátelství, které jsem před 42 lety uzavřel a které trvá do dnešního dne, s láskou a vděčností vzpomínám. A proto také dnes se velká část souboru sešla, aby si zavzpomínala nejen na své mládí, které nám tak rychle uteklo, ale i o současných starostech, bolestech i radostech.

Zároveň mého vzpomínání přeji nejen Tobě Hanko, Růžo, Marie, Aničko, Slávko, Blážo, Věro, Dano, Líbo, Hondule, Frantíku, Miki, Bohouši, Pepo, ale všem občanům Zaječova jen vše dobré.

Vám pak vážený pane starosto Brůčku, patří můj velký dík, i všem organizátorům, za vytvoření podmínek, aby se toto setkání mohlo uskutečnit. Ať Váš i můj Zaječov se rozvíjí do krásy.

V úctě František Vondráček, Smetanova 44 - Humpolec

D R A K A P O D Z I M

Jana Rydrychová - 8. třída /Olešná/

Listí žloutne, vítr fouká,
k oblakům už dráček stoupá.
Letí, letí stále výš,
za chvíli ho nevidíš.

Bude létat jako pták, podívá se do oblak,
až se vrátí dolů k nám, bude chytrý
jako pán, bylo to tam krásné moc, a teď honem, dobrou noc.

D R A K

Martin Kratochvíl - 6. třída

Ten můj drak
velký jako mrak,
ve výšce si letí,
pro radost všech dětí

Když zafouká fujavice
tomu draku do čepice,
chce vylétnout moc,
rozbije si nos.

"Ř í J E N blýská, zima plíská," dozvíte se z pranostiky, a je třeba dodat, že "Jasně-li počasí v podletí, jistě větry se zimou přiletí." V říjnu mráz a větry - leden a únor teplý. Další pořekadlo už ohlašuje zimu: "Divoké husy na odletu, konec je i babímu létu."

4. října - FRANTIŠEK - Je vás v naší obci 44, tak všechno nejlepší. Máte jméno po sv. Františkovi, který ukazoval jen usměvavou a vlídnou tvář, rád zpíval a žertoval. O Františkovi píše Karel Čapek a stal se také stěžejní postavou Ladova vyprávění o kocouru Mikešovi.

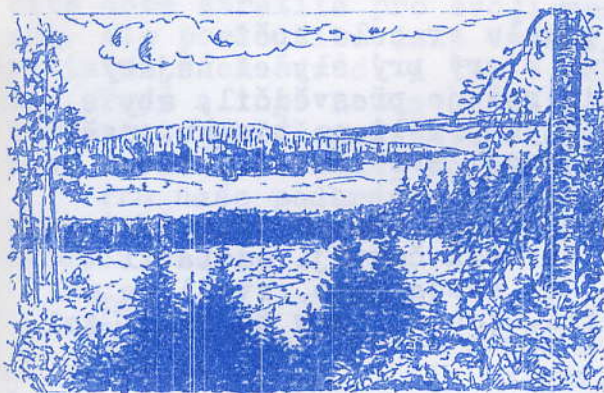
Prázdniny skončily, hurá do školy !!!

Po dvou, možná až moc horkých, měsících se v naší škole opět sešli všichni žáci se svými učiteli. V první třídě zasedlo 17 nových prváčků, kteří pod vedením paní učitelky Pechové začínají pronikat do tajů čtení, psaní a dalších vědeckých oborů.

Prázdniny však nebyly jen dobou odpočinku a nabírání sil, ale znamenaly také spoustu práce při údržbě školy a přípravě nového školního roku. Z větších oprav proběhla renovace školní kuchyně, položení nové podlahové krytiny do jídelny a sborovny a oprava trhlin u vchodu do horní budovy. Při odstraňování následků temperamentu dětí (poškozené židle, lavice, tabule), údržbě areálu školy a řadě dalších prací se projevilo pracovní nasazení a obětavost p. **Vlastimila Solara**. Za nezištnou (a zcela neziskovou) pomoc dále děkujeme firmě **KOZANO** pana Nováka a panu **Švambergovi** za poskytnutí laviček, panu **Václavu Plešnídovi** za opracování dřeva na tyto lavičky a panu **Miloslavovi Rambouskému** za svařování židlí.

Hned v úvodu roku jsme také využili skutečnosti, že opět probíhá výkup druhotných surovin a vyhlásili jsme pro žáky sběrovou soutěž. Pro velký zájem musela dokonce proběhnout ve dvou týdnech a díky pochopení většiny rodičů, jimž také touto cestou jménem školy děkují, jsme do komárovské sběrny odvezli přibližně 2 tuny papíru, za něž škola utržila téměř 1300 Kč (v tomto množství už samozřejmě není v našich silách jednotlivé balíky rozebírat a třídít, zaměstnanci sběrny jsou však nekompromisní a při přítomnosti čehokoli nepatřičného mezi novinami a časopisy zařazují balík do směsi za 0.50 Kč za kilogram). Tyto budou použity na nákup cen pro nejlepší sběrače (dort pro nejpilnější třídu, čokolády pro vyhodnocené jednotlivce a drobné sladkosti pro všechny zúčastněné) a zbytek na odměny pro připravovaný 2. ročník drakiády.

Na závěr předkládám vyúčtování prostředků vybíraných na konci minulého školního roku na sešity a pomůcky. Žáci 1.-5. ročníku (letošní 2.-6. r.) platili 60 Kč, od 89 dětí tedy bylo vybráno 5340 Kč. Od žáků 6. a 7. třídy (letos 7. a 8.) jsme převzali 42 krát 70 Kč, tedy 2940 Kč. Celková vybraná částka činí 8280 Kč a tato byla složena na OÚ, který byl plátcem faktury.

Pohled na bažtinské polese pod cílovou plochou „Brda“
Prokúpek Petr 1989

PROHRANÁ SÁZKA.

V období mezi dvěma světovými válkami se ještě prováděla v lesích tzv. "kopačka". Ti starší se na to jistě pamatují. Byla to vlastně několikadenní bezplatná práce při vysazování, nebo pěstování lesních stromků a po jejím odpracování získala venkovská rodina právo ke vstupu do lesů příslušného panství za účelem sběru lesních plodin nebo chroští. Tuto práci vykonávaly obvykle mladé dívky, nebo starší ženy, ikdyž to nebylo pravidlem.

Tehdy se lesu věnovala mnohem větší péče než dnes a bylo také zvykem, že nově osázené paseky se po několik let za sebou vyžinovaly, aby tráva, nebo keře trnin nebránily mladým stromkům v růstu, nebo je dokonce neudusily.

Jednu takovou větší paseku vyžinovalo svými srpy dvanáct žen nejrozličnějšího věku a mezi nimi se motal hajný s kosou. Po chvíli hajný povídá: "Holky! Já si skočím domů a vrátím se asi za hodinu". Ženské na to nereagovaly a vypadalo to, že budou asi radši, že tu nebude. Utřel si pot z čela, hodil kosu přes rameno a pomalu kráčel k silnici. Tam náhodou potkal jednoho známého a dali se spolu do řeči. Řeč došla i na ženské a také na to, jestli se bojí, nebo ne. "Vsaď se, že je všechny z té paseky vyženu"! Hajný byl přesvědčen, že vesnické ženy se nebojí, ale do sázky se mu moc nechťelo. Nakonec však přece sázku uzavřeli. "Tak mi půjč tu kosu, někde se tu schovej a uvidíš", povídá ten známý a velkým obloukem obcházel paseku.

Duší celé skupiny a zároveň nejstarší z žen byla "Bátinka". Její jméno není třeba uvádět, poněvadž ji stejně všichni znali pod touto přezdívkou. Byla drobné malé postavy, oblečena v dlouhou širokou sukni, plátěnou blůzku a na hlavě šátek. Mladé dívky jí měly rády, poněvadž jim uměla hezky vyprávět, jak to bývalo, když ona byla mladá. Při práci se jedna z mladých děvčat k ní přitočila. "Babi! Tamhle je nákej chlap"! "Prosím tě, kde by se tu vzal", povídá babka, ale děvče trvalo na svém: "Bajo babi, já jsem ho viděla". "Tak je to asi někdo na houbách", povídá Bátinka a záležitost byla na chvíli vyřízena. Za chvíli se holka znovu nakloní k babce a šeptá: "Babi! Von je nahej"! Bátinka dělala, jako že to neslyší, ale ve skutečnosti zbystřila pozornost. Mezi tím se výtržník přibližoval houštím v domění, že nebyl dosud zpozorován. Když se vzdálenost mezi ním a ženami zmenšila asi na padesát kroků, vyběhl z houští na paseku, rozháněl se kosou a obloukem si to namířil přímo k ženám. V tom okamžiku jedna z žen zaječela a jako na povel všechny začaly šíleně ječet a křičet a co nejvíce mohly, prchaly k silnici. Bátinka za nimi vykřikla: "Neblázněte, neutíkejte"! Její hlas v tom křiku a zmatku úplně zaniknul. Dělala tedy, jako že se nic neděje a ohnuta žala travu dál.

Naháč znovu zaběhl do houští. "Ta bába je asi hluchá", pomyslel si. Znovu vyběhl na paseku, mával divoce kosou a mířil přímo k ní. Bátinka byla otočena k němu bokem a shrbená k zemi stále pokračovala v práci. Jen po očku ho tajně pozorovala. Když byla vzdálenost mezi nimi menší, než deset kroků, náhle se napřímila, obrátila srp a ze všech sil zařvala: "Já ti ho useknu"! Při tom bojovně vyrazila proti němu.

To byla vyhrážka, která by srazila i toho nejotrlejšího chlapa. Lekl se tak, že mu kosa vypadla z ruky a vyděšen prchal pryč. Babka ho několik skoků ještě pronásledovala, pak se zastavila a se vztyčenou rukou se srpem za ním zahrozila a zakřikla: "Já ti dám, ty neřáde"!

Ještě se za ním chvíli dívala a pak se pomalu vracela zpět.

Ženy se na silnici střetly s hajným, který prý slyšel nějaký křik a proto se vrátil. Trvalo mu chvíli, než je přesvědčil, aby s ním šly zpět. Musel ale jít jako první. Když přišli na paseku, našli tam Bátinku. Seděla na pařezu a pojídala svoji svačinu. Jenom ona postřehla, že se hajný vrátil bez kosal.

Náš hajný nebyl žádný spířura a domnívám se, že po této stránce byl ve své profesi výjimkou. Od té doby se však častěji zastavil v hospodě. Zbytečně zde nevysedával. Vypil si svoje pivo, zvedl se a šel. Chlapům bylo divné, že nikdy neplatil. Kdo ví, jak to bylo. Asi to měl předplacené.

- Fr -

ZAHŘÁDKÁŘŮV ROK

Odolné odrůdy jablek proti strupovitosti.

Do povědomí zahrádkářů - pěstitelů jabloní se v poslední době dostávají nové odrůdy jabloní, které mají ve své charakteristice přídomek - rezistentní. Toto slovo vyjadřuje - úplně odolný - zejména vůči nějaké chorobě. Největší metlou z chorob jabloní je strupovitost. Tato choroba s menší či větší měrou vytváří na povrchu slupky ohyzdné černé skvrny, které jablko znehodnocuje. Některé velmi rozšířené odrůdy, jako Mc Intosh red, Golden Delicious, Jantar, Čistecské lahůdkové, Fantazija a další tržní odrůdy Idared, Spartan touto chorobou neobyčejně trpí.

Strupovitost trápila pěstitele jablek celé desítky let a k jejímu tlumení bylo třeba uskutečnit 10 - 15 postřiků v době vegetace, aby slupka na jablkách zůstala čistá. Situace se stávala neúnosnou. Zbytky postřikových látek pronikaly do dužniny jablek a vytvářely z nich zdravotně závadné plody. Docházelo ke kontaminaci spodních vod.

S ohledem na tuto situaci vydali se už začátkem století dr. S. Crandall z USA na cestu, jak získat větší odolnost proti strupovitosti. A tak si za počátek svého výzkumného programu vybral botanický druh jabloně *Malus floribunda*. Pevně věřil, že tento druh jabloně vnese do genetického řetězce odolnost vůči strupovitosti.

Plody prvních novošlechtění měly sice zabudovanou odolnost proti strupovitosti, ale také malé, nedostatečně vybarvené a co víc velmi málo chutné plody, spíše trpké. Šlechtitel dr. Crandall a jeho následníci ve vytváření kvalitnějších odrůd jablek věřili, že v určité fázi šlechtitelského úsilí se jim podaří vyšlechtit dobré konzumní odrůdy jablek.

Plody prvních novošlechtění měly sice zabudovanou odolnost proti strupovitosti, ale také malé, nedostatečně vybarvené a co víc velmi málo chutné plody, spíše trpké. Šlechtitel dr. Crandall a jeho následníci ve vytváření kvalitnějších odrůd jablek věřili, že v určité fázi šlechtitelského úsilí se jim podaří vyšlechtit dobré konzumní odrůdy jablek.

Až v roce 1970 předali šlechtitelé z USA ovocnářům první rezistentní odrůdu Prima. O dva roky později přibyla další odrůda Priscilla, později Priam, Jonafree, Sir Prize. Na počátku osmdesátých let už to byly Redfree a Mc Shay se zabudovanými geny odolnosti proti strupovitosti.

V americkém městě Geneva vznikly další odrůdy a to Liberty a Freedom. Ve Francii byla vyšlechtěna známá odrůda Florina. Ovšem všechny tyto rezistentní odrůdy doprovázel jeden závažný nedostatek - a to nevýrazná až podprůměrná chuť.

Ani v naší republice šlechtitelé nezaháleli. Ústav experimentální botaniky ČSAV získal z USA dvě rezistentní odrůdy s ozn. OR. S nimi započaly šlechtitelské práce na vytvoření vlastních rezistentních odrůd. V roce 1966 bylo vyseto na stanici ve Strážovicích okres Liberec prvních 89 semen. Ze vzešlých hybridů byly vybrány dva zdroje. Jeden z nich vykazoval docela dobré vlastnosti a dostal jméno Jolana. Jolana se sice po zkouškách v UKZÚZ dostala do sortimentu, ale po ur-

čité době ztratila pro svoji menší velikost, průměrnou chuť svůj význam. Ale posloužila jako výchozí rezistentní odrůda k tvorbě nových rezistentních odrůd. A tak v roce 1974 - 1981 získali šlechtitelé ing. Tupý a ing. Louda několik tisíc semenáčů, z nichž vzniklo určité množství kříženců, které svými vlastnostmi se po úspěšných zkouškách v UKZÚZ zařadily do listiny povolených odrůd.

Pro naše podbrdské podmínky se ukázaly, po zkouškách u různých pěstitelů jako vhodné tyto kvalitní rezistentní odrůdy odolné proti strupovitosti:

Vanda

Byla vyšlechtěna z odrůd Jolana x Lord Lambourne. Přináší středně velké až větší, ploše kulovité plody, osazené výraznou proužkovou červení. Má velmi dobrou chuť. Jde o ranně zimní odrůdu, jejíž konzumní zralost začíná v prosinci a vydrží do konce ledna. Je náchylná ke křenčení v dužnině, které se dostaví obyčejně při přehnojení dusíkem.

Rosana

Byla vyšlechtěna rovněž z odrůd Jolana x Lord Lambourne. Přináší středně velké kulovité až ploše kulovité plody s výrazným červeným líčkem. Je dosti plodná, odolná proti chorobám i mrazu v době květu. Jde o zimní odrůdu, u níž konzumní zralost začíná v prosinci a končí v březnu. Tuto odrůdu můžeme pokládat za zdařilou, neboť snese srovnání s některými odrůdami v Listině povolených odrůd.

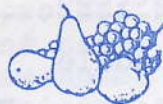
Dvě uvedené odrůdy byly zařazeny do Listiny povolených odrůd a tudíž jsou množeny ve školkách.

František Keckstein
Újezd

ČZS v Zaječově, připomíná příznivcům sladkého moku, že i nadále provádí

M O Š T O V Á N Í O V O C E

každé pondělí a pátek od 16.00 hodin - 18.00 hodin.

Náš rodák - Franta Anýž

Pocházel z rodiny domkaře a havíře v Nové Vsi č. 6. Narodil se 1. února 1876. V komárovských železárnách se vyučil jako cizelér a protože měl mimořádné nadání, rozhodl se jeho otec dát syna do pražské Umělecko-průmyslové školy. V Praze žil ve velmi skromných poměrech, ve škole získal nevelké stipendium, které bylo hlavním zdrojem jeho studentského živobytí. Vlastní dílnu si založil v květnu 1902 v Praze. Pečlivě si vybíral spolupracovníky, lpěl na vysoké kvalitě. Dílna realizovala vedle Anýžových i návrhy nejlepších českých umělců. V roce 1910 postavil moderní továrnu pro 60 lidí v Praze - Holešovicích. V první světové válce rukoval na vojnu a tři roky trávil nemocen v ruském zajetí. Ve dvacátých letech zaznamenala jeho továrna nebývalý rozmach. V r. 1925 postavil tehdy největší uměleckou slévárnu bronzu ve střední Evropě.

Vyráběl šperky, užitékové předměty, sportovní ceny, odznaky, ozdobné desky, dokonalá svítidla. Získával jméno i zákazníky dokonalým řemeslným zpracováním, nápadem, tvarovou kulturou. Hospodářská krize postihla také jeho závod. Nemocen a unaven umírá 8. října 1934. Řízení podniku přebírají synové Jaroslav a František.

Věnujme tomuto člověku vzešlému z naší obce u příležitosti 60. výročí úmrtí tichou vzpomínku.

- iJŠ -

BURZY EXOTICKÉHO PTACTVA se konají vždy první sobotu v měsíci od 8.00 hodin - 12.00 hodin v chovatelském areálu na Kvani.

Program kina Zaječov - říjen 94

2. neděle v 19.30 hod. Vstupné: 21,-- Kč

Bleskový Jack

Stárnoucí pistolník Jack přišel při vyloupení banky o své kum-pány, ale nevzdává se.

Komedie o dvou psancích, kteří chtěli viset na každém nároží.

Film USA, přístupný, s titulky.

5. středa nehraje se

9. neděle v 19.30 hod. Vstupné: 21,-- Kč

Nezvaný host

Máte neurotické manželství těsně před rozvodem? Pořídte si sym-patického zločince, staňte se rukojmím a určitě přijdete na ji-né myšlenky.

On z nich udělal zajatce a oni z něj šílence.

Film USA, nepřístupný, s titulky

12. středa nehraje se

16. neděle v 17.00 hod. Vstupné: 21,-- Kč

Miliónový šek

Desetiletý chlapec a jeden milión dolarů v hlavních rolích bláznivé komedie. Prátelství a lásku bližních si nekoupíte ani za milión dolarů.

Film USA, přístupný, česky mluvený

19. středa nehraje se

23. neděle v 17.00 hod. Vstupné: 15,-- Kč

Princezna ze mlejna

Klasická česká pohádka, kde se objevují dobrácké postavy čertí-ků, vodníků, čarodějnic, vesnický mládenec a půvabná a hodná Eliška.

Film ČR, přístupný.

25. úterý v 10.00 a ve 13.15 hod. Vstupné: 10,-- Kč

Kniha džunglí

Školní představení

26. středa nehraje se

30. neděle v 19.30 hod. Vstupné: 21,-- Kč

Burani z Beverly Hills

Komedie o tom, zda je lepší být bohatý a vychytralý, než

Film USA, přístupný, s titulky.

Z m ě n a p r o g r a m u v y h r a z e n a !

K výše uvedenému vstupnému se vybírá příplatek 1,-- Kč.

V listopadu bude kino promítat:

6. neděle - Policejní akademie - Moskevská mise

13. neděle - Švédská trojka

20. neděle - Ace Ventura: Zvířecí detektiv

V prosinci kino nehraje - dovolená

P r o c e s í k n á m í o d n á s

Naše obec mívala během roku tři poutě. Snad již byla o nich v ZI zmínka.

Nikdo však již nepamatuje, jaké slávě se těšily ostatky a sošky Svaté Dobrotivé, uchovávané v našem chrámu.

Když se rozšířila pověst o splněných přáních, vyslyšených modlitbách a uskutečněných zázraků do západních Čech, přibývalo sem poutníků, později celých procesí. Proto mají Plzeňští i Rokycanští v kostele své oltáře se znaky měst, proto sem přicházeli ze Stříbra, Domažlic a dokonce z Bavor. Tato dálková procesí mířila hlavně na Svatou Horu, u nás si odpočinula, přespala, vyžádala si zvláštní pobožnost a cestovala přes lesy dále. Jezdilo se na povozech.

Nepamatuji větší počet věřících z naší obce, kteří by šli pěšky. Na Sv. Horu šlo jen několik osob, třeba dvě rodiny spolu anebo mladí hoši s dívkami, jimž byla pěší túra příjemným zážitkem a příležitostí blíže se poznat a hoši mohli z děvčat vybírat. Jednou si vypůjčil můj strýc, důstojník, od vojska kočár, aby naše už stará babička ještě jednou viděla Sv. Horu. My děti jsme se rády vezly, bylo to pro nás něco nezvyklého. Daleko ta pohoda netrvala, ještě pod Bílým křížkem upadlo zadní kolo. Muži nad tím mudrovali, až kočár dostal nápad. Na zbytek osy nasadil zpět kolo, z plnometru za příkopem vytáhl vhodné slabší poleno, prostrčil kolem a tak kolo šoupal. Babičce dovolil sedět, ostatní jsme šli pěšky až do Obecnice, kde nám na lesní správě půjčili kočár, ne již tak pěkný.

Poutě k nám bývaly z Obecnice nebo až z Příbrami. Příbramské nesly sošku P. Marie, připojily se menší obce, Drahlín, Německá /tehdy/ Lhota, i Hluboš.

Byla jiná doba. Dnes, šel-li by někdo tu cestu pěšky, byl by obtý. Jelikož se nosily kožené podrážky a bot byla škoda, procesí se nad Obecnici zulo, šlo pěšky přes les, boty tkaničkami svázané nesli muži přes rameno. Nad Koutem se zastavilo, obulo a sešlo ke kamennému mostu u školy. Tato procesí bývala na faru hlášena, proto ministranti hlídali, a viděli-li u lesa houf pěších, hlásili to převorovi P. Fr. Urychovi. Ten vyšel s ministranty naproti až za most, k cestě na Kvaň. Vítání bylo až tam, snad symbolicky, protože kostel i část obce Klášter je na ostrově, kde je Sv. Dobrotivá uchovávána, takže se tím jaksi vzdávala jí pocta. Potok byl také hranicí, za mostem už byli poutníci "naši".

Snad nikdy Příbramáci nepřišli bez sošky P. Marie a uvítací řečí ve verších /vždy říkaly dívky/. Prevor vítal, pak pozval procesí po hrázi do kostela na zvláštní pobožnost, kropil svícenou vodou sošku i poutníky. Pak si poutníci prohlédli kostel, muži šli obvykle k Taušům, Ciprům nebo do Zděné na pivo. Mnoho se neutrácelo, jídlo si nosovali vlastní: mazané chleby, buchty, vdolky. Prevor se ještě s ženami modlil, pohovořil, jak je tam u nich, jako by tam za lesem byla již cizina. Rád jsem ty řeči poslouchal, vždy tam bylo něco zajímavého, ženy věděly mnoho. Pak se procesí vydalo na zpáteční cestu a otáčelo se, zda už pivaři spěchají za ním. Za mostem bylo loučení: kněz poděkoval, procesí děkovalo, prevor pokropil, popřál dobrý návrat s požehnáním.

V těch letech I. republiky začínala přes naši obec jezdit auta a motocykly. Nejvíce aut užívalo vojsko. Cesty byly prašné a po přejetí auta, zvedlo se tolik prachu, že nebylo chvíli na krok vidět. Prach se dýchal, usazoval na obličej, byl v očích, nose, na oblečení. Bylo utrpením jít v mračnech prachu. Pochopitelně se procesí nad Koutem zase zulo.

Procesí z Bečanova, jak jsme říkali Obecnici, mělo předzpěváka. Aby cesta ubíhala, šlo se nábožně, děti tolik nezlobily, mládež nevys-

kala, zpívali se nábožné písně. Předzpěvák zazpíval část sloky, ostatní opakovali. Tak se zazpívala jedna píseň za druhou. Zpěvníky byly drahé, nekupovaly se, předzpěvák měl vypůjčený z kostela. Jednoho předzpěváka jsem rád poslouchával. Měl sytý, čistý hlas a vydatný, jímž "ovládal" celé procesí. Na předzpěváka se dělal vtip. Prý jednou viděl za sebou kočár. Proto uprostřed sloky vykřikl: kočár jede, pozor dejte! Procesí hned pokračovalo: ko - čá-r jé-de, po-zór dejte. On: To volové nezpívejte! - Už se nepokračovalo, lidé se probra-li z bezmyšlenkového opakování. Zda se to kdy stalo, skutečně nikdo neví. Na tento vtip jsme z naší strany mezi sebou říkali v Příbrami: Radujte se, Příbramáci, neseme vám buchty v ranci! Procesí mělo i následky, puchýře na nohou. Nohy se chladily pod studánkou U paní Lídy, kde bylo modlení pod obrazem Madony, zadrátovaném proti rozbití kamenem a visícím na dnes již neexistujícím dubu.

V houfu převažovaly ženy a dívky, méně bylo dospělých mužů. Ti měli procesí ochraňovat přes les. V pěších cestách byl kus romantiky, cosi nezvyklého. U mládeže dospívající - kdo ví kolik bylo zbožnosti, kolik touhy po zábavě a zamilování.

- Vlastimil Lapáček -

KOPANÁ V ZAJEČOVĚ

Zaječov A - Cerhovice 3 : 1

Snaživé mužstvo hostí nestačilo na naše chlapce a zaslouženě prohráli. Pochválit lze M. Štěpánka, Standu Krále a střelce branek Pavla Rydrycha.

Všeradice - Zaječov 0 : 1

Do Všeradic jsme odjížděli s obavami. Po vyrovnaném poločase, kdy v závěru Mirek Plešmíd dal náš gól nastalo v našich řadách uklidnění. Druhý poločas byl ve znamení mohutného tlaku domácích, ale naše vítězství uhájili. Nejlépe hráli: M. Štěpánek, St. Král, St. Hrubý a P. Šimůnek spolu s Tondou Somrem.

Zaječov - Hořovice B 5 : 0

Pohledné a pěkné utkání, které se divákům muselo líbit, naši měli střelecký den a hlavně Pavel Rydrych se 4 brankami a M. Ungr s 1 gólem se postarali o debakl hostí.

Mužstvo B

Lochovice - Zaječov B 1 : 3

Prekvapivé vítězství našich po bojovné hře celého mužstva. O branky se postaral Pavel Rydrych.

Zaječov B - Osek B 5 : 1

Naši překvapili bojovnou hrou a svého soupeře rozdrtili brankami: P. Stelšovského, M. Plešmída, Vaška Balého, V. Humla, P. Brauma.

Komárov B - Zaječov B 2 : 0

Domáci postavili nejsilnější mužstvo a přesto se dlouho o výsledek strachovali. Naši předvedli průměrný výkon, pochválit lze brankáře Tomáška a stopera M. Srpa.

Výsledky dorostu.

Zaječov - Bzová 7 : 2

Zaječov - Komárov 1 : 4

Mladší žáci zahájili soutěž s Komárovem. Zaječov - Komárov 2 : 2

Za bojovný výkon zaslouží chlapci pochvalu, branky našich dal Z. Srp.

I N Z E R C E

PRVNÍ ZAJEČOVSKÁ ROČENKA - 1993 - "Z historie našich obcí".
Dotisk 1. vydání s novými fotografiemi opět v prodeji.

Potřebujete brýle?
Navštivte soukromou optiku v Zaječově. Vyšetřím váš zrak,
opravím i sluneční brýle!

Pátek 14 hod. - 17 hod.
Sobota 8 hod. - 12 hod.

Jiří J í c h a - soukromý optik

Každý pátek od 14 hod. - 17 hod. zde ordinuje oční lékařka.
Vyšetří váš zrak a předepíše brýle na zdravotní pojišťovnu.

CONGESTA

SPOL. S R. O.

KOMPLEXNÍ DODAVATELSTVÍ STAVEB

Filiálka v Zaječově

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

vám nabízí své vkladové
služby, vedení sporoži-
rových a běžných účtů.

Provozní doba:

Po, St, Pá - 9 - 12 h.
Út, Čt - 14 - 17 h.

Okresní pobočka v Berouně, Polit. vězňů 183 266 64 Beroun

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ
základní organizace ZAJEČOV

Okresní výstava
drobného zvířectva
v chovatelském areálu
na Kvani
28. října 8.00-17.00h.
29. října 8.00-15.00h.

Zaječovské listy lze zakoupit
na začátku měsíce v konzumu
u Šlapáků, prodejně průmyslo-
vého zboží pana Cipry, FDM
v Hamburku a místních
prodejnách Jednoty

Mše svatá
je sloužena
každou sobotu
od 14.00 hodin
v kostele
SVATÉ DOBROTIVÉ

Zaječovské listy vydává Obecní úřad Zaječov. Redakční rada:
Josef Brůček, Jan Hlad, Ing. Josef Švandrlík, A. Švandrlíková.
Tiskne Buzuluk Komárov, a.s. Povoleno pod reg. č. 32021791. Vy-
dávání sponzoruje soukromý optik pan Jiří Jícha, stavební firma
CONGESTA s.r.o. a Česká spořitelna a.s. Beroun. Toto číslo bylo
dáno do tisku 3.10.1994 a přichází k vám v nákladu 400 výtisků.
Uzávěrka příštího čísla 27.10.1994.

Zvoněk do Kvaňské zvoničky dostala obec z blízkého kláštera, protože byl prasklý a ztratil zvukový hlas, takže jej z klášterské věže ve Svaté Dobrotivě nebylo dobře slyšet. Na příjačnické vesničce plnil službu ke spokojenosti kvaňských občanů.